

قضیهات محکم

رأی دیوان عالی تمیز فرانسه

در مورد عدم توجه با ظهارات متهم راجع بنقض تحقیقات

و نظر آنکه از پرونده کار چنین فهمیده میشود که مستدعی تمیز بمحکمه استیناف تکمیل تحقیقات و یا استماع شهادت شهود جدید که یا که را بنام معرفی کرده اظهار داشته و محکمه نسبت باین اظهار توجیهی نکرده و علت عدم لزوم آنرا ذکر ننموده در نتیجه برخلاف ماده مزبور رفتار کرده - بنابر این احتیاجی بورود در سایر اعترافات مستدعی تمیز نیست و حکم مزبور که برخلاف مقررات قانونی صادر شده نقض میشود ...)

ترجمه از مجموعه آراء تمیزی فرانسه سال ۱۹۳۵
شماره ۱۰

دیوان عالی تمیز فرانسه در موضوع اعتراض مستدعی تمیز بر حکم صادر از محکمه استیناف (ناسی) دایر پس از سال حبس و ۲۰۰۰ فرانک غرامت و جبران خسارت مدعی خصوصی بعنوان ارتکاب جرم کلاه برداری و خیانت در امانت در حکم شماره ۱۴ مورخ ماه دسامبر ۱۹۳۵ پس از رسیدگی چنین رأی داده است :

(نظر آنکه اعتراض دوم مستدعی تمیز آنست که حکم مزبور مخالف ماده ۱۳ اصول محاکمات جزائی است زیرا محکمه با ظهارات مستدعی تمیز دایر بر کامل کردن تحقیقات بوسیله استماع شهادت شهود جدید ترتیب اثر نداده است

رأی دیوان عالی تمیز بر نقض

در مورد فسخ حکم بعلت عدم تعدد جرم و عدم رعایت تخفیف
که در محکمه بدوی منظور بوده

با ماده استنادی خالی از اشکال داشته ولی از نظر بیمورد بودن تعدد جرم و منظور شدن ماده ۲ العاقی حکم رافسخ و متهم را باستناد همان ماده به ماه حبس محکوم کرده است - محکوم علیه تمیز خواسته - دیوان عالی تمیز شعبه (۰) در حکم شماره ۱۰۰۷۱ از ۱۵۷۸ مورخ ۱۶ روز آوری ۱۹۳۵ پس از رسیدگی چنین رأی داده است :

(هر چند از طرف خواستار تمیز فقط تقاضای رسیدگی تمیزی شده بذوق بیان اعتراض و از جهت رعایت اصول محاکمه و تشخیص تقصیر اشکالی که مؤثر در نقض حکم مورد درخواست باشد بضرط نمیرسد لیکن از جهت تعیین مجازات اشکال مؤثری بر حکم مزبور وارد است زیرا محکمه جنحه بالحافظ تعدد جرم و منظور داشتن موجبات تخفیف حکم متهم بموضوع رسیدگی کرده و بالآخر از جهة تطبیق حکم

بموجب ماده ۴۳ قانون قاچاق مصوب ۱۳۱۲ - (... جواز داشتن و حمل و نقل اسلحه ناریه و مهمات جنگی و فتنگ و اسلحه شکاری و مواد محترقه در داخل شهرها از طرف شهریانی و در خارج شهرها از طرف اداره امنیه دادخواهند متخلفین به مدت سال حبس تأدیبی محکوم خواهند شد کسی با تهم داشتن دو تفنگ مارتين و سرپر بعنوان ارتکاب قاچاق مورد تعقیب پارکه بداعیت واقع و در محکمه جنحه باستناد ماده ۳۴ قانون مجازات قاچاق بارعایت ماده ۵ قانون مجازات عمومی برای تکلف تفنگ مارتين به مدت سال حبس و برای کشف تکلف تفنگ سرپر به مدت ویک روز حبس محکوم میشود - محکمه استیناف بر اثر استیناف متهم بموضوع رسیدگی کرده و بالآخر از جهه تطبیق حکم

تحفیف در نظر محکمه جنجه که مستلزم تعین مجازات به کمتر از حد اقل مقرر در ماده مذبوره است و اینکه تقاضای استیناف فقط از طرف متهم شده است این عمل در مرحله استیناف بالنتیجه تشدید مجازات محسوب و حکم استینافی از این حیث مخالف ماده ۳۴۸ اصول محاکمات جزائی بشمار می‌رود لذا حکم مورد درخواست تمیز بمحض هاده ۳۰۴ اصول مذبوره بااتفاق آراء نقض می‌شود...)

بسه ماه حبس تأدیبی برای فاچاق یک قبضه تفنگ و بسیمه و یکروز برای فاچاق یک قبضه دیگر محکوم نموده است و محکمة استیناف با اینکه جرم را متعدد تشخیص نداده و از اینجهت حکم محکمه جنجه را فسخ و متهم را بسه ماه حبس تأدیبی که حد اقل مجازات مقرر در ماده استنادیه می‌باشد (ماده ۳۴ قانون مجازات مرتكبین فاچاق مصوب اسفند ۱۳۱۲) محکوم نموده که با احاطه احراز موجبات

رأی دیوان عالی تمیز بر نقض

در مورد عدم رسیدگی محکمه با اظهارات مدعی

راجع بعرف و عادت تجاری

مضارفا براینکه با قبول مدعی علیه در قسمت وساطت رساندن چکها دیگر ابراز دفاتر ضروری نبوده اصولاً چون تشخیص لزوم و عدم لزوم آن با محکمه حاکمه بوده و در نفس رسیدگی نیز تأثیری نداشته اعتراض مذبور نیز بحکم مستائف عنده غیر وارد و حکم بدی تأیید می‌شود.)

محکوم علیه از حکم مذبور تمیز خواسته - دیوان عالی تمیز شعبه (۴) در حکم شماره ۱۵۵۷ از ۱۴۱۴ هورخ ۱۶۷۵ پس از رسیدگی چنین رأی داده است.

(از جمله اظهارات و دلائل اثبات حقانیت مدعی این بوده که کلیه معاملات تجاری که بوسیله کمپیوینر های خارجی در ایران انجام می‌باید مطابق عرف و عادت تجاری باعثیار شخصی همان اشخاص واقع و در دفاتر هم بهمین منوال قید می‌شود چنانچه صورت مستخرجه دفتر و چکهای صادر حاکی از این است و محکمین باید استیناف بهیچوجه این اظهار را مورد توجه و رسیدگی قرار نداده بنا بر این رسیدگی محکمه ناقص و حکم ممیز عنده بمحض ماده ۳۴۰ قانون اصول محاکمات حقوقی بااتفاق آراء منقوص است...)

طبق ماده ۳۶۷ قانون تجارت - حق العمل کار در مقابل آمر مسئول پرداخت وجوه و یا انجام سایر تعهدات طرف معامله نیست مگر اینکه مجاز در عامله باعثیار نبوده و یا شخصاً فمامت عامله را کرده و یا عرف تجاری بلد او را مسئول قرار دهد .

کسی با استناد سواد مستخرجه دفتر خود در محکمه باید بر کسی که حق العمل کار بوده اقامه دعوای کرده و در مرحله بدیعی منتهی بصدور حکم به بیحقی او شد و در مرحله استینافی محکمه استیناف پس از رسیدگی چنین رأی داده (علاوه بر اینکه مطابق دلالت مدارک ابرازی بشرح ترجمه گواهی شده چک های بایگانی شده در پرونده وجوه دو فقره آن از طرف مستائف علیه بکسر دیگر حواله گردیده و شخص او دخالتی در آنها ننموده و تعهد مشارکیه بشرح دوقرنه قرارداد جز رسالدن وجوه بوده اساساً چک های مذبور بدون خمیمه شدن بدلیل دیگر الزام آور نبوده و اعتراض مستائف با اینکه محکمه بدیعی قرار ابراز دفاتر تجاری طرف را صادر کرده و سپس از نظر خود عدول نموده

رأی دیوان عالی تمیز بر نقض

در موردیکه محکمه استیناف مجرد داشتن اسلحه را

دلیل بر نداشتن جواز ندانسته

در این موقع حامل تفک هم شده باشد چون دلیلی بنظر نمیرسد که مشار اليه بدون جواز حامل اسلحه بوده است تبرئه میگردد) صحیح نبوده بالنتیجه بر حکم استینافی وارد میباشد زیرا بر حسب مستفاد از ماده ۳ قانون مجازات مرتكبین قاچاق مصوب اسفند ۱۳۱۲ داشتن و حمل اسلحه بدون جواز ممنوع است و اصولا در این قبیل جرائم اثبات موجبات معافیت از مجازات بر عهده مرتكب عمل خواهد بود که در این مورد ذارنده و حامل اسلحه باید تحمیل جواز را در مقامات مربوطه اثبات نماید و چون استدلال بشرح فوق مخدوش و برخلاف این اصول میباشد حکم موردن خواست تمیز بموجب ماده ۴۳۰ اصول محاکمات جزائی نقض میشود ...

به موجب ماده ۴ قانون مجازات مرتكبین قاچاق - جواز داشتن و حمل و نقل اسلحه ناری و مهمات جنگی و فشنک و اسلحه شکاری از طرف شهریانی در داخل شهرها و از طرف امنیه خارج شهرها داده خواهد شد.

کسی باتهام داشتن و حمل تفک همراه تبعیب و در محکمه جنجه تبرئه شده - محکمه استیناف نیز حکم را تأیید کرده - مدعی العموم استیناف تمیز خواسته - شعبه (۲) دیوان عالی تمیز در حکم شماره ۹۲۳۹۶۷۹۵ مورخ ۱۰ آذر ۱۳۷۶ پس از رسیدگی چنین رأی داده است :

«اعتراض مدعی العموم استیناف تهران خلاصه آنکه استدلال محکمه بر تبرئه متهم بدین شرح (برفرض که متهم

رأی دیوان عالی تمیز بر نقض

در مورد رد عرضحال استینافی بعنوان خروج از موعد

در صورتیکه کیفیت ابلاغ حکم محقق نباشد

استینافی که در ۴ آذر ۱۳۱۳ بدفتر استیناف تقدیم گردیده خارج از موعد قانونی بوده و قرار رد آن صادر می شود -)

(۴) در حکم شماره ۱۵۵۸ آر ۱۷۶۱۴ مورخ ۱۶ آذر ۱۳۷۵ چنین رأی داده است :

(نظریانش حکم ابلاغ شده ضمیمه پرونده نگردیده تا معلوم شود حکم موافق ماده ۳۱ قانون اصول آزمایش ابلاغ شده یا نه و در نامه اداری از اداره زندان مورخ ۹ آذر ۱۳۷۰ بطور منجز کیفیت ابلاغ و استنکاف تعیین

کسی بمدعی به تصفیه حساب مال الاجاره بر مستأجری اقامه دعوی کرده و در محکمه بدوی محکوم به بیحقی گردیده - در مرحله استینافی محکمه پس از رسیدگی چنین رأی داده است : (چون نامه مورخ ۶ آذر ۹۱ زندان تهران که سواد آن ضمیمه نامه جوابیه دفتر وزارتی ارسال گردیده کاشف از ابلاغ حکم مستأنف عنه مستأنف که در آن تاریخ در زندان تهران بوده است میباشد و هر چند که نامه مزبور تاریخ استنکاف مستأنفرا از قبول ابلاغ حکم ذکر نکرده ولی چون قدر مسلم این است که تاریخ استنکاف محکوم عليه از قبول ابلاغ حکم بعد از ۹ آذر ۱۳۷۰ بوده بنا براین عرضحال

زندان موافق قانون نبوده و قرار ممیز عنہ بموجب ماده ۳۴۰
قانون اصول معاکنات حقوق بااتفاق آراء منقوص
(استئنافی قتل از تحقیق کیفیت ابلاغ باستناد نامه ارسالی اداره

اشرده و نصدیق اداره مذبوره همتکی بگزارشی است که گزارش
دهنده آن معلوم نیست با اینجا - صدور قرار رد عرضحال
استئنافی قتل از تحقیق کیفیت ابلاغ باستناد نامه ارسالی اداره

رای دیوان عالی تمیز بر نقض

در موردی که محکمه استئناف ورقه مبنی بر دفاع جدید را دعوی جدید پنداشته و پذیرد

تمیز شعبه (۱) در حکم شماره ۱۵۶۱ از ۲۴۶۱ مورخ
۱۶۷۸ پس از رسیدگی چنین رای داده است
(با اینکه از طرف مستدعی تمیز در محکمه بذایت در
مرحله اعتراض برای عدم استحقاق مستدعی علیها مستند،
بماده ۱۱۰۸ و ماده ۱۱۰۹ از قانون مدنی دعوی نشوز
شده و در مرحله استئنافی برای اثبات دعوی مذبور و عدم
استحقاق مشار الیها بمقدار محکوم به رو نوشت قرارداد را
ابرار داشته که استناد بن ورقه دفاع جدید محسوب است نه دعوای
جدید استدلال محکم (با اینکه ابراز ورقه مذبور دعوای جدید است
مخدوش است). چ فلسفه عدم استمام دعوی جدید را رسیدگی
بدعوی است یکمرتبه در حالتیکه قانون برای رسیدگی به
دعوی دو مرتبه را ایجاد نموده با این وصف که مستدعی
تمیز در مرحله بذایت دعوای نشوز را نموده مانع برای ابراز
دلیل آن در مرحله استئناف نبوده بنابراین حکم صادر از
محکمه از جهت منقصت مذبور نقض و احله به محکمه
استئناف اصفهان میشود که با ملاحظه مدافعته مستدعی علیها
نسبت بورقه مذبوره صدوراً و مقاداً و دلالة رسیدگی نموده
رای مقنضی را در ماهیت بدهد)

بموجب ماده ۳۰۰ قانون آزمایش - محکم نیست
در مرحله استئنافی دعوی جدیدی نمود بعضی ادعائی غیر
از آن که در محکمه ابتدائی شده است - ابراز دلائل جدید
ادعای جدید نیست

زی از شوهر خود بابت نفقه و کسوه نه ما همه مبلغی مطالبه
کرده محکمه بذایت پس از رسیدگی غبابی و اعتراض مستدعی
علیه را بمبلغی محکوم کرده - محکوم علیه استئناف داده
محکمه استئناف پس از رسیدگی چنین رأی داده : (نظر
با اینکه در مرحله استئنافی محکوم علیه ورقه ضمیمه نموده
که عبارت از رونویس قرار داد است که بر حسب اظهار او
در تاریخ ۲۴ شعبان ۱۳۵۳ بین مشار الیه و خانم مقرر
گردیده که خانم مذبور در خانه کس دیگر سکنی نماید و
روزی بسکریال مخارج بابت نفقه و کسوه دریافت دارد و
اعتراضات مشار الیه ب و این قرار داد است بمنظور هیئت
حا که از ایه این قرارداد طبق ماده ۳۰۰ قانون آزمایش
دعوی جدید محسوب است و پذیرفته نیست و در مرحله
که اعتراض به حکم محکمه بذایت نموده و بطلان نامه
متهم شده از چنین قرار دادی اشاره نموده و دعوی
نکرده به این بر حکم مستائب عنہ اشکالی وارد نیست و
تأیید نمیشود) - محکوم علیه تمیز خواسته - دیوان عالی

رأی دیوان عالی تمیز بر نقض

در مورد قبول ایراد مرور زمان تجارتی راجع بفته طلب
که قبل از قانون تجارت فعلی صادر شده

بعمل نیامده مدت مرور زمان آنها از تاریخ انقضاء مهلت اعتراض شروع شده و با عدم اقامه دعوى در مدت پنج - ۱ از تاریخ انقضاء مدت اعتراض بوجب ماده ۳۱۸ قانون تجارت قضیه مشمول مرور زمان تجارتی و دعوى نسبت بآن پذیرفته نیست و چون از تاریخ انقضاء مدت اعتراض بشرحی که در حکم، ایت اشعار کردیده تاریخ اقامه دعوى در محکمه ابتدائی پنجمال زیادتر گذته بوده دعوى مشمول مرور زمان است -)

محکوم علیه تمیز خواسته - دیوان عالی تمیز شعبه ۳ پس از رسیدگی در حکم شماره ۰۱۵۹۱۷۱۴۱۱ مورخ ۲۶ مرداد ۱۳۶۰ چنین رای داده است :

(چون مطابق تصریح ماده ۳۱۸ قانون تجارت فعلی فته طلب هائیکه قبل از اجرای قانون تجارت سابق صادر شده باشد از حد مرور زمان تابع مقررات راجع باموال منقوله است و لازم بوده که محکمه مطابق ماده ۴ قانون مدنی تاریخ اجرای قانون مزبور را در محل با تاریخ سدوم مدارک دعوى تطبیق و پس از آن بصدور قرار مبادرت ورزد قبل از رعایت مدلول تصریح و مقررات فوق قرار محکمه قانونی نیست و طبق ماده ۴۰ قانون آزمایش باتفاق آراء نقض میشود)

بموجب ماده ۳۱۸ قانون تجارت مصوب اردیبهشت ۱۳۱۱ مرور زمان نسبت به برات و فته طلب و چك که از طرف تجار با برای امور تجارتی صادر شده از تاریخ صدور اعتراض نامه با گذشتن مهلت اعتراض یا آخرین تعقیب قضائی پنج سال است مرور زمان در مورد برات و فته طلب و چك که ناپیش از خرداد ۱۴۰۲ صادر نمده تابع مرور زمان اموال منقول است

چند نفر با استناد سلطراحته طلب برشکتی در محکمه بذایت اقامه دعوى کرده مدعى علیه ایراد مرور زمان تجارتی کرده محکمه ایراد را وارد نماید محکومیت مدعی علیه داده - محکوم علیه از رد ایراد مرور زمان استیناف داده - محکمه استیناف رسیدگی کرده و چنین رای داده است : (از جمله اعتراضات وکیل مسئانف آنست که مرور زمان این موضوع پنج سال بوده نه ده سال و محکمه بذایت مرور زمان این موضوع را ده سال تصور نموده و مبنی بر همین نصور قرار رد ایراد مرور زمان صادر کرده و این ایراد وارد است چه آنکه مستندات دعوى بطوریکه در حکم بذایت هم اشعار شده فته طلب تجارتی بوده و بهمین مناسبت دعوى تجارتی تلقی و بعنوان رسیدگی اختصاری جیان یافته و چون نسبت به فته طلب های مدرك دعوى اعتراض عدم تأدیه

رأی دیوان عالی تمیز بر نقض
در مورد دعوى ناشی از قرار داد که محکمه

معنی دیگری بان داده باشد

طبق ماده ۴۰ آزمایش - اگر در دعواهی که از داده شود حکم صادر در آن خصوص نقض میشود .
کسی با استناد وقف نامه که واقع حق انتفاعی برای از قراردادی ناشی شده به مفاد صریح آن قرارداد معنی دیگری

تمیز در حکم شماره ۱۳۴۵ و ۱۳۹۷۸ مورخ ۱۰ و ۶ روز
پس از رسیدگی چنین رأی داده است :

(رأی محکمه مبنی براین است که از عبارت وقف نامه استنباط نموده که واقع سهم بطن اول را جمعاً ضعف سهم بطن ثانی قرار داده و این نظر مخدوش است زیرا که عبارت استنادی برخلاف آن دلالات دارد و متباور از آن این است که سهم هر یک از افراد طبقه اولی ماضعف حصه هر یک از افراد طبقه ثانیه باشد نه سهم طبقه من حيث المجموع و بدینه است که مراد واقع امتیاز افراد طبقه اولی بوده است از حيث استفاده، و این منظور با استنباط محکمه تأمین نمیشود چه آنکه ممکن است عده بطن اول اضعاف عده بطن ثانی باشد بنا براین حکم مورد استدعا بموجب ماده ۳۴ قانون آزمایش با تفاق نقض میگردد....)

و دئنه خود فرار داده و عبارت آن این است : (بطن اعلی را ضعف نسبی بطن اسفل بدنهند) مطالبه مبلغی حق ارتزاقی بعنوان فرد منحصر در بطن اول بمقدار دو برابر بطن اسفل از متولی کرده - محکمه بداعیت (عنوان آنکه مفهوم عبارت مزبور حاکی از تعیین حق افراد است نه حق مرتبه و مدعی مطالبه حق افرادی نکرده) او را محکوم به بحقی کرده محکمه استنباط برخلاف نظر محکمه بداعیت پس از رسیدگی از جهة تشخیص اینکه مراد واقع از بطن افراد بطن نبوده و بلکه مرتبه بوده یعنی مرتبه اعلی را دو برابر مرتبه اسفل قرار داده دعوا مدعی را موجه داشته و نصف مدعی به راسهم ارتزاق مدعی تشخیص داده و مدعی علیه را محکوم به پرداخت کرده است.

محکوم علیه تمیز خواسته - شعبه ۱ دیوان عالی

رأی دیوان عالی تمیز بر تقصی

در مورد رد عرضحال استینافی بعنوان آنکه وکالت نامه

و کیل مستائف بطرفتیت مورث مستائف علیه بوده

(نظر باینکه وکالت و کیل مستائف بموجب رونوشت وکالت نامه موجوده در پرونده استینافی محرز است و محاکمه که بدوآ بطرفتیت بامورث مستائف علیه جریسان یافته همان میخوا کمه پس از فوت مشار اليه با ورنه آن مرحوم تعقیب شده که قائم مقام او هستند و میخوا کمه دیگری ببوده و محکمه دلیلی ذکر نکرده است براینکه فوت مورث موجود بطلان وکالت و کیل مستائف بوده یا بجهت دیگری وکالت نامه و کیل مزبور باطل شده یا حکم به تجدید وکالت نامه شود بنا براین قرار رد عرضحال استینافی بعنوان اینکه وکیل وکالت نامه راجع بعرضحال استینافی را تسلیم ننموده معمول است و بموجب ماده ۳۴۰ اصول محاکمات اصلاحی قرار مزبور نقض میشود....)

به موجب ماده ۱۴۱ اصول آزمایش - هر کاه و کالت نامه و کیل مستائف ضمیمه عرضحال نباشد و پس از اخطار هم رفع نقص نکند عرضحال استینافی رد میشود .
کسی بوکات از محکوم علیه عرضحال استینافی به محکمه استیناف داده دفتر محکمه اخطار رفع نقص از لحاظ ضمیمه نبودن وکالت نامه بوکیل کرده و کیل هم وکالت نامه موکل را که در پرونده بدروی بطرفتیت مورث مستائف علیه موجود بوده تقدیم کرده محکمه استیناف بعنوان آنکه وکالت نامه مزبور ارتباطی بعرضحال استینافی ندارد قرار رد عرضحال استینافی را صادر کرده - محکوم علیه از قرار مزبور تمیز خواسته - دیوان عالی تمیز شعبه ۴ در حکم شماره ۱۳۵۹ ۱۳۷۱۲ مورخ ۱۶ روز ۱۳۷۱ پس از رسیدگی چنین رأی داده است :